

מסורת הש"ס

(א) כַּסִּי יִחַד דְּבִישׁ הָיָה וְאֵלֶּיךָ רִי יוֹסִי  
כִּי מִשּׁוֹם קִנְיָנוּ וּכְבֹּדֵינוּ עָמִיד אֲזַלְכִּין  
וְתַעֲרֶנָּה, (ב) מְגִילָה שֶׁ ב, ג, (ד) עֲרֵכִין  
ד א מִנְחוֹת כֹּהֵן ב מו, (ו) פִּי לִקְחִין  
הֶלְכֵה ד, (ח) פִּי מֵת, (י) יוֹחֵה כֹּהֵן, (יב)  
(יג) מו, (יד) מִסְכִּין, (טו) מִדֵּן, (טז) פִּי אֶלֶל  
מִתְקַלְכִּין מִכֵּן יוֹדֵים וְעִדּוּת, (יז) שְׂהֵא  
יִדֵּר, (יח) לֹא יִדֵּר וְלֹא יִדֵּר, (יט) הָיָה,

ב א מ"י פקד א משקלים הל"ב ט:  
בא ב מ"י שס הל"א:  
בב ג מ"י שס הל"א:  
בג ד מ"י שס הל"א:  
בד ה מ"י פקד ד משה"ק הל"א:  
בה ו מ"י פקד א משקלים הל"א:  
בו ז מ"י פקד ג מחשה"ק הל"ב:

(א) מעשרין ואוכלין אחר ר"י:  
(ב) הו' ק' כהכ"ל כ"י ל"א כה"ל ח"ן  
ט"י: (ג) מחדש כ"י ש"ן ט"י:  
(ד) והטעם א"ל וכו':

[illegible][illegible][illegible]

[6] ע"י בקיע וש"ק הביאו ג"ר עד שיהי' בן כ' והגד"א ג"כ הגיה בן ע"ש אבל בס"י התשובות להרמב"ם מובא כגירסא ישנה דלון מהשנין עד שיצא ב"ש וכו"ס הרמב"ן פרשת

[illegible][illegible]

שערוה אכל אס לא תביא ב' שערוה לא בדר  
(ב) ולמשכן א"פ ממשבן (א) עד שיבא שם  
(שערוה) א"פ שחיבא ב' שערוה בניו (ג) מתנ' אין  
ממשבן את הכהנים מפני דרך הכבוד: אמר ר'  
יהודה העיד כו': א"ר בריה עמא דר' יוחנן  
בן זכאי ז"ה יתנו ר"ב שבטם יתנו ר' מבי בשם  
רב המנונא בן משיבין חכמים לה"י חטאת יחד  
מחה (א) חטאת צבור מטה מנחת היחיד קריבה  
והוא (אין מנחת הצבור קריבה בלא וקשיא משיבין  
לאדם דבר שאני (ב) מודה דר' רחנן' שאין חטאת  
צבור מטה ר' יהודה אומר חטאת וזאת מתיבין לן (ו)  
נרבת יחד היא ואינן מתיבין לה (ב) כיון שמסרה  
לצבור מיה שחזא חטאת צבור חביב (ג) כל העובר  
על הפקודים (ד) יהודה ור' נחמיה חד אמר כל העבר  
בימא יתן וחרטא אמר כל העבר על פקודיא יתן  
דאמר כל העבר בימא יתן מסייע ריבין'  
מ"ד כל העבר על פקודיא יתן מסייע לבן בוכרי:  
הלכה ד מתנ' א"פ שאמרו אין ממשבן  
נשים ועובדים (ה) וקמטין אבל  
אס שקלו מקבלין מירן (ו) חכמי דביתו ששקלו אס  
מקבלין (ז) מתן ואין מקבלין מירם קיי ובין וקיי  
ביתא קיי וילדות (ח) ונחטאת ואשמות (י) זה הכלל  
שנדר דרס מקבלין מירן כל שאני' נידר  
ונידב אין מקבלין מירן ובן (כ) מפורש על ידי עזרא  
שואמר (א) לכם ולעו לבנות בית לאלהש  
ואלי

[illegible]

הא לתנוע אין זיבעצן האט אה  
 צי שבעות כאן בשלם ביהא צי ש  
 יפערט זיכאן דאזער טוט נאכער  
 קיין צווען צווען אלץ  
 אכטעס קיין וואלערן לאשמעין  
 מן האטעס אפטיין אין מקבלין  
 דען שייט פארשין זיכאן  
 אים מלחם יאזערס דערס זיכאן  
 אה צוויי יאזערס דערס זיכאן

שקלים לקרבנות לצור הכוהן הוּלֵךְ: כֵּל דַּעֲבֹר טַל  
 בָּנִין לַמִּי מִשֵּׁי אֱלֹהֵי הַיָּם הֵלֵךְ לַמַּחֲמֵה  
 הַחֲלָבָה ד' מִוְתֵּן וְצִוֵּן חֲכֹמֹת. וְצִוֵּן  
 חֲכִירֵי אֶחָד נִכְנָכִים אֵין וְצִוֵּן חֲכֹמֹת  
 דַּמְסִיבִי אֵישׁ אֵישׁ לְדָבָר וְנִכְרִים שְׂנֵאִימֵי דְנִרִים וְנִרִים  
 מִשְׁנֵאִימֵי אֱלֹהִיָּהּ

הַחֲלָבָה ב' הֵא לַפֶּסֶח ב' וְאֵין מִסְמַכֵּינֵי עֵשׂ מִיָּד ב' וְ  
 וְכִי שֵׁשֶׁת הַחֹקֵק הַגָּדוֹל כְּסִיף לְכִיב וְכִיבֵי

[illegible][illegible][illegible]

ממשכנן ואח"כ סיים דהביא ב"ש ממשכנן וגרסה דהירושלמי דהוא ר"י לשיטתו  
 (וידלג כש"ק) אבל אם לא הביא ב"ש לא כדא דקטן נמור הוא ולמשקן הי"י  
 שנתה הירושלמי כהל"ה ח"י"ב ומשכב כזה מה שלא הביא הרמב"ם וז"ל ענין תבי

וְהָיָה אִם לֹא יֵשׁוּב הַמֶּלֶךְ וְנִסְתַּחַר מִן הַמִּצְוָה שֶׁנֶּחֱדָשׁ בְּכָל חֹדֶשׁ וְנִסְתַּחַר מִן הַמִּצְוָה שֶׁנֶּחֱדָשׁ בְּכָל חֹדֶשׁ וְנִסְתַּחַר מִן הַמִּצְוָה שֶׁנֶּחֱדָשׁ בְּכָל חֹדֶשׁ

**תורה אור השלם**  
בית השקל בשקל הקדש עשרים גרה השקל מזויות השקל תרומה לוי:

אָבלי: וויקרא ו טו 2. זיך יתנו כל העבר על הפקדים

וְכִי אֵנָּה יְחִיד נִבְנָה לִי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל כְּאֲשֶׁר זָמַן הַמֶּלֶךְ כּוֹרֵשׁ מֶלֶךְ פָּרִי

הַאֲבוֹת לְיִשְׂרָאֵל לֹא לָכֶם וְלָנוּ לְמִנּוֹת בֵּית לֹאֵל